

Full diocesà

22 de setembre del 2019

p4 i p5 —El bisbe distribueix una nova carta pastoral en la Jornada Diocesana

p6 —Mobilització eclesial per als damnificats dels aiguats de Llevant

PREGÀRIA PEL SÍNODE DIOCESÀ

Oh Trinitat Santíssima, en el nom de la qual la nostra Església de Vic és convocada a ser «poble unificat des de la unitat del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant», us agraïm tots els dons que en la nostra llarga història ens heu fet de santedat i de missió. Us donem gràcies per tots els homes i dones que, essent fidels a la seva fe cristiana, han fet possible que aquesta fe arribés a nosaltres: la fe dels apòstols, la fe de l'Església, la nostra fe que amb alegria professem i vivim enmig del nostre món.

Mireu-nos, oh Pare, en aquests moments en què amb esperança celebrem el Sínodo Diocesà. Volem caminar més junts. Volem escoltar la vostra Paraula. Volem escoltar-nos els uns als altres, en la descoberta de la vostra voluntat sobre nosaltres.

Jesús, Fill de l'etern Pare, som el vostre Cos, que peregrina per aquest món. Vós que vau

demanar al Pare el do de la unitat per a la vostra Església, feu que aquesta resplendeixi entre nosaltres, en els treballs sinodals i en tot moment, a fi que tothom cregui que vós sou el camí, la veritat i la vida.

Veniu, Esperit Sant, enceneu els nostres cors amb el foc del vostre Amor. Inspireu-nos el que hem de dir i el que hem de fer en aquest camí sinodal. Vós que sou font d'aigua viva, renoveu la nostra mirada, perquè puguem veure nous horitzons fressant camins de nou anunci de l'Evangeli als pobres.

Maria, mare nostra, mare de l'Església, acompanyeu-nos en aquest camí sinodal. Vetlleu per nosaltres, a fi que el «somni» de Déu per a la nostra Església de Vic es faci realitat per a la salvació dels homes i per a glòria del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant. Amén.

«L'home que és fidel en els béns que valen poc també ho serà en els de més valor»

Diumenge XXV durant l'any / Cicle C

Lectura de la profecia d'Amós

Escolteu això, vosaltres que us abraoneu sobre els pobres per anorrear els desvalguts del país, vosaltres que dieu: «Quan haurà passat la festa de la lluna nova per poder vendre queviures! Quan haurà passat el dissabte per poder obrir els graners! Vendrem el gra amb mesures més petites i, per cobrar, pesarem la moneda amb pesos més grans. Farem trampa amb les balances i vendrem el rebuig barrejat amb el gra. Per tenir un esclau, comprarem amb diners gent necessitada, amb un parell de sandàlies comprarem un pobre.» El Senyor ho jura per la glòria de Jacob: «No oblidaré mai tot això que fan.»

(8,4-7)

Salm responsorial

Lloeu el Senyor, que treu el pobre de la cendra.

(Salm 112)

Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu

Primer de tot us recomano que feu a Déu pregàries, oracions, súpliques i accions de gràcies per tots els homes, pels reis i per tots els qui tenen autoritat, perquè puguem portar una vida tranquil·la i serena, tota donada a la pietat i a l'honestedat. Pregar així és bo i agradable a Déu, el nostre salvador, que vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat. Hi ha un sol Déu. El mitjancer entre Déu i els homes és també un de sol, l'home Jesucrist, que es donà ell mateix per rescatar tots els homes. El testimoni sobre tot això ha estat fet públic al temps apropiat, i jo n'he estat fet herald i apòstol, mestre per instruir en la fe i en la veritat els qui no són jueus. Això que dic és veritat, no menteixo. Desitjo que els homes preguin pertot arreu, i que puguin alçar les mans netes, evitant les baralles i les discussions.

(2,1-8)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús deia als seus deixebles: [«A un home ric li van denunciar que el seu administrador malversava els seus béns. Ell el cridà i li digué: "Què és això que sento dir de tu? Dóna'm comptes de la teva administració: d'ara endavant ja no podràs administrar els meus béns." L'admini-

nistrador va pensar: "Què podré fer, ara que el meu amo em despatxa de l'administració? Per cavar, no tinc prou força; anar a captar em fa vergonya. Ja sé què he de fer per trobar qui em vulgui a casa seva quan perdre l'administració." I cridà un per un els qui tenien deutes amb el seu amo. Al primer li digué: "Quant deus al meu amo?" Ell li contestà: "Cent bidons d'oli." Li digué: "Aquí tens el teu rebut. Seu de pressa i escriu-ne un que digui cinquanta." A un altre li digué: "I tu, quant deus?" Li contestà: "Cent sacs de blat." Li diu: "Aquí tens el teu rebut. Escriu-ne un que digui vuitanta".» I aquest administrador de riquesa enganyosa, el Senyor el lloà així: «Ha estat prudent, perquè, en el tracte amb els homes de la seva mena, els homes del món són més prudents que els fills de la llum. »I jo us dic: Guanyeu-vos amics a costa de la riquesa enganyosa, perquè quan desaparegui, trobeu qui us rebi eternament a casa seva.] »L'home que és fidel en els béns que valen poc també ho serà en els de més valor, i l'home infidel en els béns que valen poc, també ho serà en els de més valor. Per això, si no fóssiu fidels en l'administració de les riqueses enganyoses, qui us confiaria les riqueses veritables? Si no fóssiu fidels en les riqueses que són d'un altre, qui us confiaria les que de dret us corresponen? Ningú no pot servir dos amos: si estima l'un, no estimarà l'altre, si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses.»

(16,1-13)

«Vendrem el gra amb mesures més petites»

Reciclem els ídols

Jean Hakolimana, prev.

Sota Herodes, la monetització de l'economia jueva va facilitar l'acumulació de grans fortunes. Aquest capital acumulat proporcionava tanta seguretat que es convertia en un ídol, el que Jesús anomena Mammona, és a dir, la riquesa en quant l'individu hi recolza la seva existència, en fa l'orientació fonamental de la seva vida, el seu únic punt de suport i la seva única meta. D'aquests ídols Jesús recomana un reciclatge a fons. Si tornés ara, s'estranyaria d'un món que pràcticament s'està ofegant en una mar d'ídols: la fama, la bellesa, la seguretat, la pàtria, la bandera i un llarg etcètera. Es trobaria també amb noves formes d'idolatria: avions de combat al preu de centenars d'hospitals; armes de tecnologia puntera en zones sense ni aigua corrent. Es trobaria també amb l'home que vol obrir-se a altres sistemes solars mentre erigeix un mur contra els seus veïns.

Els ídols exigeixen un culte, exigeixen rituals: davant seu ens postrem i ho sacrificuem tot. Fa un any que el Papa feia aquesta comparació: «En l'antiguitat feien sacrificis humans als ídols, però també avui: per la carrera se sacrifiquen els fills, descuidant-los, o simplement no tenint-ne; la bellesa requereix sacrificis humans; la fama demana la immolació de si mateix, de la pròpia innocència i autenticitat.» Jesús ens proposa de posar-ho tot al servei de la vida. No podrem salvar el món sense reciclar els nostres ídols. El missatge de Jesús obliga a un replantejament total de la vida. Qui escolta sincerament l'evangeli intueix que el convida a comprendre, d'una manera radicalment nova, el sentit últim de tot i l'orientació decisiva de tota la seva conducta.

Agenda

Lit. hores: Setmana I

23 dilluns

— Santa Tecla
— Sant Pius de la Pieltrecina
Esd 1,1-6/Salm 125/Lc 8,16-18

24 dimarts

La Mare de Déu de la Mercè
Esd 6,7-8.12b.14-20/Salm 121/
Lc 8,19-21

25 dimecres

La Mare de Déu de Misericòrdia de Reus
— Sant Dalmau Moner
Esd 9,5-9/Tb 13,1-10/Lc 9,1-6

26 dijous

— Sant Cosme i Damià
Ag 1,1-8/Salm 149/Lc 9,7-9

27 divendres

— Sant Vicenç de Paül
Ag 2,1-9/Salm 42/Lc 9,18-22

28 dissabte

— Sant Venceslau
Beat Francesc Castelló
Za 2,5-9.14-15c/Jr 31,10-13/
Lc 9, 43b-45

29 diumenge XXV de durant l'any / Cicle C

— Els Sants Arcàngels Miquel, Gabriel i Rafael
Am 6,1a.4-7/Salm 145/1 Tm 6,11-16/
Lc 16,19-31

La imatge

L'administrador que dona peu a la riquesa enganyosa no és pas lloat per les seves trampes, sinó perquè s'espavila. Jesús demana un interès semblant per al qui administra els béns veritables. El bé primer és el do de Déu, capaç d'omplir del tot l'existència humana.

I també els béns de l'Església, que, com deien els antics Pares, les comunitats destinen i esmercen en el sosteniment dels pobres.

L'administrador injust (1790). Jan Luyken

Es posa en marxa el Sínode perquè l'Església sigui portadora d'esperança

El bisbe publica una nova carta pastoral: «Església de Vic, sigues el que ets!»

El Sínode Diocesà es posa en marxa. La Jornada Diocesana d'inici de curs, que coincideix amb el Dia de la Catedral, va tenir, el propassat diumenge dia 15, com a eix central aquesta celebració del Sínode, la convocatòria del qual precisament s'havia signat la convocatòria en la de l'any passat.

Durant tot aquest curs, una comissió ha anat fent petits passos per anar avançant en els treballs del Sínode, que té com a objectiu respondre al canvi d'època en què es troba l'Església diocesana.

Durant el matí, al Seminari de Vic hi hagué una sèrie de xerrades sobre el Sínode a càrrec de Mn. Josep Maria Riba, Mn. Joan Mir, Remigi Palmés, Mn. Jaume Casamitjana i Josep M. Sucarrats.

A la tarda se celebrà la solemne eucaristia a la catedral. En la seva homilia,

el Senyor bisbe es va centrar en tres idees. La primera, l'agraïment de tot el camí de fe de la història de la diòcesi. La segona, que cal que ens mirem els uns als altres i que veurem diferències i molta pluralitat. Però tot i les diferències formem part de l'únic Cos de Crist, en què hi ha diversitat de ministeris i de funcions.

Per últim, va projectar una mirada al món que va definir com una societat sense futur ni esperança, i va dir que l'Església, tot i ser, com diu el Vaticà II, un poble esquifit, som llavor d'esperança i d'unitat en aquest món. I per tal d'actualitzar aquesta missió hi ha la convocatòria del Sínode Diocesà.

Un grup de famílies van presentar les ofrenes. Al final de la celebració, el bisbe va distribuir a diversos membres del poble de Déu una carta pas-

toral titulada *Església de Vic, sigues el que ets!*. Sínode per l'esperança, la qual anirem desgranant en les pròximes edicions del Full Diocesà. Mentre s'anava repartint, sonava l'himne del Sínode, que té com a tornada «*Sant Esperit, il·lumineu els nostres cors! Sant Esperit, ompliu-nos d'esperança! Guieu-nos i ensenyeu-nos el voler de Déu! Aixeca't, oh Església, i camina sense por!*».

Durant la missa a la catedral es va estrenar l'himne del Sínode Diocesà

Reunions del clergat per arxiprestats per a preparar el Sínode

Redacció

El proppassat dimarts dia 10, en la reunió de tots els arxiprestos de la diòcesi de Vic es va acordar de fer una presentació del Sínode a tots els clergues de cada arxiprestat.

En algunes presentacions s'hi farà present el senyor bisbe, i en totes hi haurà membres de la comissió de preparació que dirigiran la reunió.

Més endavant es farà una presentació del Sínode a tota la feligresia en una celebració arxiprestal. Se n'informarà oportunament.

Aquest és el calendari provisional de les reunions dels clergues:

Vic

23 de setembre. Seminari Vic a les 12h.

Ripollès

24 de setembre. Ripoll a les 11h.

Moianès

24 de setembre. Castellcir a les 12h.

Anoia-Segarra

24 de setembre. Jorba a les 12h.

Manresa

26 de setembre. Casal de l'Església a les 12h.

Ter-Collsabra

30 de setembre. Manlleu a les 11h.

Guilleries-Congost

30 de setembre. Seminari Vic a les 12h.

Queden per concretar:

Lluçanès, Bages Nord i Bages Sud.

Necrològica

Mn. Isidre Gras i Civit

Havia nascut a Sendomí (Segarra), al gener de 1936, quan aquesta població formava part de la diòcesi de Vic. Fou ordenat sacerdot el dia 23 de desembre de 1961.

Exercí el seu ministeri de prever com a vicari de Sant Fruitós de Bages (1962) i de Sallent (1965).

A partir de 1967 passà a servir a l'arquebisbat de Barcelona i, més tard, a la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, on fou rector de Vallbona d'Anoia.

El seu últim compromís pastoral va ser el de rector de les parròquies de Sant Pere de Gelida i Sant Miquel de Castellví de la Marca.

Des de la seva jubilació canònica, l'any 2014, s'estava a la Residència Sol Ponent de Sant Andreu de la Barca.

Morí el dissabte 17 d'agost a l'edat de vuitanta-tres anys i cinquanta-vuit de sacerdoci. La missa exequial va tenir lloc el 18 d'agost a l'església parroquial de Sant Guim de Freixenet. Al cel sia.

L'Església es mobilitza davant els damnificats per la «gota freda»

Redacció

El fenomen de la «gota freda» a la zona de llevant, Múrcia i el sud del País Valencià, ha deixat un paisatge de devastació, amb víctimes mortals i milers de damnificats.

El bisbe de Cartagena-Múrcia, José Manuel Lorca Planes, va demanar a les parròquies de la seva diòcesi que fessin tot el possible per acollir les víctimes de la catàstrofe. El mateix prelat va realitzar una visita a les zones afectades de la localitat d'Archena el dissabte dia 14 de setembre.

A la diòcesi d'Oriola-Alacant, el Seminari Diocesà, oferint-se com a alberg, acollí un centenar de persones evacu-

ades. Moltes parròquies de nombrosos pobles de la mateixa comarca es posaren al servei de tots els afectats amb les seves instal·lacions parroquials, essent acompanyats per voluntaris, fidels, sacerdots i membres de Càritas, convertint-se en refugi i llar durant aquests durs instants.

Càritas Gandia, per la seva banda, va acollir a les seves instal·lacions trenta-una persones sense llar a causa de les fortes pluges, i a Moixent, el seu rector i els membres de les conferències de Sant Vicenç de Paül visitaren diverses famílies, sobretot persones grans i malalts, per portar-los aliments i veure com es trobaven, car no havien pogut sortir de casa per les fortes pluges.

Bernardito Auza, nou nunci de la Santa Seu

El que era fins ara observador permanent de la Santa Seu a les Nacions Unides i a l'Organització d'Estats Americans, Bernardito Auza, ha estat nomenat nou nunci de la Santa Seu a Espanya. El consell de ministres va donar-hi la seva aprovació, el propassat divendres dia 13, per a autoritzar el nomenament.

Auza té seixanta anys i es d'origen filipí. Fou ordenat sacerdot en 1985 i un any després va començar la seva activitat pastoral a Talibón (Filipines). En 1990 va entrar al servei diplomàtic de la Santa Seu i va servir a la Nunciatura de Madagascar, Bulgària, Albània i Haití.

A Espanya, substitueix el nunci Renzo Fratini.

Alemanya: beatifiquen un sacerdot que morí en un camp de concentració nazi

Redacció

El president del Pontifici Consell per a la Promoció de la Unitat dels Cristians, cardenal Kurt Koch, va presidir el diumenge 15 de setembre la missa de beatificació del P. Richard Henkes, sacerdot que va morir màrtir en el camp de concentració de Dachau durant la Segona Guerra Mundial.

Fou ordenat el 6 de juny de 1925. No era perfecte. Fou amonestat per mantenir una amistat epistolar amb una jove.

Fou un gran predicador contra el nazisme. Reconeixia en l'afirmació del nazisme una ofensa a la dignitat humana i a la fe catòlica. La franquesa que usava en les prèdiques i els seus comentaris sobre la nova ideologia i les crítiques al règim nacionalsocialista,

el convertiren en blanc de la policia secreta, la Gestapo.

En 1943 fou detingut i portat al camp de concentració de Dachau. Va ser enviat a la barraca número 26 amb altres sacerdots. En 1944 va sorgir en la barraca 17 una epidèmia de tifus i es va oferir a ajudar els malalts, malgrat el risc de contagi.

A mitjan febrer de 1945 va emmalaltir de tifus, fet que el portaria a la mort.

Els testimonis subratllen la seva completa disponibilitat per a ajudar els altres. També les seves cartes als parents i coneguts de la seva parròquia testimonien la seva maduresa humana i sacerdotal.

Televisió

Tu fotografía

Dirigida per Ritesh Batra

Alemanya, 2019.

Intèrprets: Nawazuddin Siddiqui i Sanya Malhotra.

Gènere: drama romàntic.

Per a adults.

Rafi (Nawazuddin Siddiqui) és un fotògraf de carrer de Bombai (Índia), que intenta dedicar-se al seu treball a temps complet.

La seva àvia el pressiona perquè contragui matrimoni al més aviat possible i convenç una estranya perquè es faci passar per la seva promesa.

La parella acaba desenvolupant una unió que cap dels dos no esperava i que canvia la seva vida inesperadament.

«Encara que en un primer moment la pel·lícula sembla seguir els rumbs d'una clàssica comèdia romàntica, amb divertides idees, es va transformant en la història d'una relació poc convencional, que Ritesh Batra tanca amb un final antològic» (Aceprensa).

Glossa

Comença el camí del Sínode, i ara què?

Romà Casanova, bisbe de Vic

Amb la Jornada Diocesana de diumenge passat va començar la fase participativa del nostre Sínode Diocesà. Fins a Nadal ens pertoca animar-nos mútuament a la participació en el camí sinodal. Ja està feta la crida, amb la convocatòria. Ja comencem a conèixer quins camins hem de fressar: els grups sinodals. I ara què? Doncs, ara pertoca —i això és el que és propi de la fase d'animació— donar a conèixer a molts, amb el desig que siguin tots, que la nostra Església de Vic emprèn el Sínode Diocesà.

Com ho podríem explicar per a fer-ho entenedor? Ara que estan de modes les «consultes ciutadanes», podem, en un primer moment, explicar que és com una gran consulta, oberta a tots els qui són membres de l'Església catòlica, per veure què hem de fer per a donar resposta als grans interrogants que hi ha en el cor i en la vida de les persones. Perquè aquestes preguntes hi són; i molts no hi troben la resposta. I en un segon moment, els podem explicar que en l'Església tothom pot expressar el que pensa i el que vol viure, en el marc del diàleg, que és recerca de la veritat, i en l'amor; i tot això en la comunió, en la unitat de la mateixa Església. I un altra perspectiva

a subratllar és que el Sínode Diocesà és una realitat que se celebra de manera «extraordinària». En el sentit que és una consulta a tots; i això demana temps, dedicació, esforços i una motivació necessària i oportuna. La realitat que ha fet que, com a bisbe de la diòcesi de Vic, convoqui el Sínode ha estat la necessitat d'emprendre nous camins d'anunci de l'Evangeli en aquesta terra, en què la fe cristiana s'està afeblint en el cor de molts.

Els grups sinodals que s'han de formar en tota realitat eclesial (parròquies, moviments, associacions, comunitats religioses ...) tenen la missió d'entrar en una dinàmica sinodal. És a dir, fonamentalment, en l'escolta de l'Esperit Sant per a descobrir quina és la voluntat de Déu per a nosaltres, com a diòcesi, com a parròquies, com a comunitats, com a moviments, per a accomplir el que som, el que hem rebut com a do: la santedat, la comunió entre nosaltres i la missió enmig del món. I aquest camí de descoberta, que s'anomena «discerniment», s'ha de fer en la reflexió, en la pregària, en el diàleg, en les propostes realistes i concretes. Tot el que els grups sinodals recullin de propostes pròpies i adequades, serà portat a l'assemblea sinodal per al seu estudi, diàleg i votació consultiva.

